

Vuorenpeikkojen valta ja Piispa Hemming

Vuorenpeikko on peikkoroduista kooltaan kookkain ja samalla myös häijyin peikkolaji. Muut peikkorodut ovat metsänpeikko ja joenpeikko.

Simpson vuorenpeikoilla on osuutensa myös Lappajärven seudun tarustossa. Nämä Poikkijoen pirut olivat myös Simpsion vuoren väkeä. Lappajärven seudulla nämä pirut olivat häiriköineet ja uhkailleet ihmisiä. Hietojan kuudennusmies, seu-rakuntalaisten siveellisen ja kirkollisen elämän valvoja, oli kuitenkin rovastin neuvojen mukaan onnistunut manaamaan nämä pirut vesisuonia pitkin Ruotsin puolelle. Pirut olivat itse toivoneet voivansa jäädä Simpsiöenvuoreen tai Lappajärven Pyhävuoreen, mutta lähteneet kuitenkin kovalla itkulla ja porulla kohti Ruotsia.

Hemmingin aika Turun piispana ajoi vuosille 1338–1366.

Tarinoiden mukaan Simpsion korkeimmalla kohdalla, Kyröön vievän kirkkopolen varrella, on ollut kasalle heitetystä kivistä koostuva uhripaikka. Polku ja uhripaikka ovat molemmat todennäköisesti peräisin jo pakanallisilta ajoilta. Tähän uhripaikkaan ei liittynyt kuitenkaan verenvuodatusta, vaan siihen heitettiin lantteja tyynnyttämään vuoreessa asuvia vuorenpeikkoja. Peikkojen vallan sanottiin olevan mahdoton, ja jos Simpsion ylittäjä ei lanttia heittäisi, ei pääsisi kulkemaan eteen- eikä taaksepäin. Kerran joku rohkea oli kuitenkin kulkeilla ilman lanttia ja heitti kasalle vain kiven. Mitään pahaa ei kulkijalle tapahtunut, ja tästä lähtien uhrattiinkin vain kiviä, joista sitten kertyi ajan kuluessa iso kasa. Väitetään kuitenkin, että kivikasan seasta on joskus löydetty lantteja. Uhriröykiö on Simpsiöltä kuitenkin hävitetty.

Tarinat kertovat edelleen, että Turun piispa Hemming oli kuullut tästä peikkojen vallasta Simpsiöllä ja päätti lähteä niiden valtaa nujertamaan. Niin Hemming piti uhriröykkion lähellä saarnan vuorenpeikolle, jotka tämän jälkeen pakenivat vuoren sisään ei-vätkä ole sen koommin kulkijoita häirinneet. Kiivetessään Simpsion jyrkkää rinnettä piispa väsyi ja istahti nousunsa puolivälissä lepäämään sopivalle kivipaadelle. Tämä paikka tunnetaan yhä Piispanpenkinä. Varmutta piispan vierailusta Simpsiöllä ei kuitenkaan ole. Tarinassa peikoista ja piispasta sekoittuu voimakkaasti menneinä vuosisatoina tyypillinen pakanauskon tarusto kristinuskon vaikutteisiin.

Kivenkolon asukit

Kallioimarre on aina vihreä pieni saniainen, joka talvellaakin pilkahtaa esiin lumen alta kiveltä, kivenkolosta tai kallioseinämältä. Se kestää pitkänkin kuivuuden ja voi menettää 97 % sisältämästään vedestä viroten hetkessä sadetta saatuaan. Kun kurkistat lehden alapinnalle näet keltaisiä palloja, jotka ovat itiöpesäkeitä.

Kallioimarteella on paksu vaakasuora vihertävä tai valkoinen maavarsi, jonka avulla se pystyy talvehtimaan. Juurakko maistuu lakritsimaisen maakealta ja sitä on käytetty ruokien makeuttamiseen. Kallioimarteen kansanomaisia nimiä ovatkin kallionmakeinen ja mesijuuri. Kallioimarre on vanha rohdoskasvi. Siitä on aikanaan keitetty limaa irrottavaa yskänlääkettä sekä matolääkettä.

Satukirjan kuvissa kuninkaalla oli ennen vanhaan valkea turkisviitta, jossa oli mustia täpliä. Tämä kuninkaallisten asuste oli talvisista kärpännahoista valmistettu ja mustat pilkut ovat kärpän hännänpäitä.

Aina mustasta hännänpäästä kärppä on helpoin erottaa sukulaistestaan lumikosta. Kesällä turkki on selkäpuolelta ruskea, vatsapuolelta valkoinen. Kärppä on erikoistunut myyrien pyydystämiseen. Myös muu liharuoka ja linutujen munat kelpaavat. Kärpat ovat yksineläjiä eivätkä siedä toista saman sukupuolen edustajaa reviirillään.

Liikkeiltään kärppä on vikkeliä. Se liikkuu aaltomaisesti siksak-hyppyjä tehdien ja eteenpäin loikkimalla. Välillä se katoaa kasvillisuuteen tai kivenkloon, mutta ilmestyy hetken kuluttua näkyviin. Nähdäkseen paremmin kärppä pysähtyy väillä paikoilleen ja nousee takajaloilleen. Kärpän uteliaasta vilkkaudesta on kansan suussa tullut yleinen käsite. Tunnetaankin sanonta "kärppänä paikalla". Talvella voit havaita kärpän kaksoisjäljen lumessa. Kärpän laajalti tunnettu rinnakkaisnimi on portimo.

Omaisukaa luonnon rytmii,
sen salaisuus on kärsivällisyys.
Ralph Waldo Emerson

Kallioimarre

Polypodium vulgare - Stensöta - Common polypody

Miksi jääkiekkoselostajat puhuvat Oulun "kärppäläumästä", vaikka kärppä ei koskaan esiiin läumässä?

Kärppä

Mustela erminea - Hermelin - Stoat

Taulu: Layout Päivänsäde Menninkäinen

Kuvat: Susanna Alakarhu

Paino: Karhukopio Oy

Reitin kunnossapidosta vastaa: Lapuan kaupunki (06) 438 4111